

עת"א (מרכז) 43097-06-25 - רון אברג'ל נ' שרות בתי הסוהר

עת"א (מרכז) 43097-06-25 - רון אברג'ל נ' שרות בתי הסוהר ואח'מחוזי מרכז

עת"א (מרכז) 43097-06-25

רון אברג'ל (אסיר)

נגד

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[21.08.2025]

כבוד השופט דרור ארד-אילון

מטעם המשיבים עו"ד חן רחמני

פסק דין

1. העותר נושא במאסר בן 23 חודשים בגין עבירות רכוש, אשר סיומו המלא ביום 17.11.2025, והוא מלין נגד עמדת

המשיב שהוא זכאי ל"שחרור מנהלי רגיל", שמועדו הוא 13.10.2025, ולא ל"שחרור מנהלי מוגבר", שאמור היה

לחול היום, 21.8.2025.

2. סדר המאסרים הרלוונטיים של העותר הוא כדלקמן.

ביום 18.12.2023 נעצר העותר עד תום ההליכים בגין עבירות רכוש (ת"פ (ב"ש) 34830-01-24). מועד זה הוא

ראשית מאסרו הנוכחי.

עוד קודם לכן, ביום 24.4.2023 נגזר דינו של העותר ל-10 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים בגין עבירות אימים

על בת זוגו לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ת"פ (ראשון לציון) 59733-06-21) (ולהלן עבירות

האלמ"ב). ביצוע גזר הדין עוכב, עד שביום 22.1.2024 נדחה ערעורו של העותר על גזר דין (עפ"ג (מרכז)

61910-05-23). העותר התייצב למאסרו בו ביום, והנשיאה בעונש זה הסתיימה ביום 19.11.2024.

עם סיום תקופת המאסר בעבירות האלמ"ב, נותר העותר במעצר עד תום ההליכים. ביום 23.4.2025 הורשע העותר

בהסדר טיעון בתיק הרכוש שבגינו היה עצור עד תום ההליכים, ובסיכומו של דבר נגזרו עליו עונשים ובהם "23 חודשי

מאסר החל מיום מעצרו - 18.12.2023" (ולהלן: עבירות הרכוש).

כך, בית משפט קמא ניכה בפועל את כל ימי המעצר עד תום ההליכים, באופן שהעותר נשא את מלוא תקופת המאסר

בעבירות האלמ"ב בחופף למאסרו בעבירות הרכוש.

3. לטענת העותר, מאסרו בגין עבירות האלמ"ב הסתיים ביום 19.11.2024, ומאז הוא במעמד של עצור עד תום

ההליכים בגין עבירות הרכוש, ומיום 23.4.2025 במעמד של אסיר שפוט בעבירות אלו. מאסר בגין עבירות רכוש מקים

זכות ל"שחרור מנהלי מוגבר", ובהתאם למשך מאסרו נדרש לקצר את עונשו ב-21 שבועות, קרי עד היום

21.8.2025.

המשיב טוען, שיש לראות שהעותר הורשע בעבירת אלמ"ב ובעבירה נוספת, ועל פי הוראת סעיף 68 לפקודת בתי

הסוהר, התשל"ב-1971, יש לראות את כל תקופת המאסר ככזו שאינה מקנה זכות ל"שחרור מנהלי מוגבר".

דין והכרעה

4. הסדר השחרור המנהלי קבוע בסימן ט'1 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה"). סעיף 68ג(א) בסימן זה קובע כהוראת שעה הסדר שחרור מנהלי "מורחב" (תיקון 57 תשפ"ב-2021) ((הקו התחתני כאן ובהמשך הוסף):

"א. עלתה תפוסת האסירים על תקן הכליאה, יורה הנציב שישחררו טרם זמנם האסירים שיתרת המאסר שלהם ביום מתן ההוראה (בסימן זה - היום הקובע) אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ב' בחלק א' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעומה נמנים אותם אסירים לפי טור א' בחלק האמור, ולעניין אסירים שניתנה לגביהם החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר - שיתרת מאסרם ביום הקובע אינה עולה על יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ג' באותו חלק לקבוצת האסירים שעומה הם נמנים."

5. בסעיפים 68ג' (ג) ו-(ד) לפקודת בתי הסוהר, נקבע הסדר המצמצם (ולמעשה מחריג מההסדר המרחיב) את השחרור המנהלי למי שהורשע בעבירות שונות, ובהן עבירות אלמ"ב, וזה לשונו:

"ג. על אף האמור בסעיף קטן (א), יתרת המאסר המרבית לעניין אותו סעיף קטן, לגבי אסיר שמתקיים לגביו תנאי מהתנאים כמפורט להלן, תהיה יתרת המאסר הקבועה בטור ב' בחלק ג' לתוספת הראשונה לקבוצת האסירים שעומה נמנה אותו אסיר לפי טור א' בחלק האמור, ולעניין אסיר כאמור שניתנה לגביו החלטה על שחרור על-תנאי ממאסר - יתרת המאסר המרבית הקבועה בטור ג' באותו חלק לקבוצת האסירים שעומה הוא נמנה:

...

(3) הוא הורשע בעבירות כמפורט בפרט 1 או 2 לתוספת לחוק שחרור על-תנאי ממאסר."

6. פרט 1 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001, מתייחס ל"עבירות אלימות שביצע האסיר כלפי בן משפחתו, לרבות כליאת שווא של בן משפחתו או עבירה אחרת שפגעה בחירותו או בשלוות חייו של בן משפחתו, ולרבות עבירות של התעללות, הזנחה או נטישה של בן משפחתו."

אין חולק, שהרשעתו של העותר בעבירות איומים על בת זוגו, נכללת בפרט 1 כאמור, ועל כן, על פי הוראת סעיף 68ג(ג)(3) לפקודה, מוחרגת מהוראות הטבלה המפורטת בחלק א' של התוספת הראשונה לפקודת בתי הסוהר, והשחרור המנהלי שלו מתברר לפי הוראות הטבלה המפורטת בחלק ג' לתוספת (להלן: "הטבלה").

קרי: עבירה זו היא עבירה המוחרגת מ"שחרור מנהלי מוגבר"

7. בעניין זה סעיף 68ג(ד)(2) לפקודה קובע בלשון מפורשת:

"(2) הורשע אסיר בעבירה המנויה בסעיף קטן (ג) ובעבירה נוספת, למעט עבירה כאמור בסעיף קטן (ב) - יחולו הוראות סעיף קטן (ג) לגבי כל תקופת מאסרו."

8. גדר המחלוקת הוא, אם כן, האם במקרה דנן הביטוי "כל תקופת מאסרו של העותר" כולל את מאסרו בגין עבירת האלמ"ב, או שמא בשל כך שבעת הרשעתו בעבירת הרכוש כבר סיים לשאת את מאסרו בעבירת האלמ"ב והיה עצור עד תום ההליכים, יש לראותו כמי שנושא במאסר בגין עבירת הרכוש בלבד.

9. העותר מבקש להבחין בין פסק הדין בעת"א 39592-04-23 להלן, שבו מדובר היה העותר במעמד אסיר שופט הן בתיק האלמ"ב והן בתיק האחר, לבין עניינו שבו היה עצור עד תום ההליכים בתיק האחר (תיק הרכוש) בעת שהחל לשאת במאסרו בגין עבירות האלמ"ב, ושב למעמד עצור עם סיום מאסרו זה. כך, אילו לאחר סיום מאסרו בתיק האלמ"ב היה משוחרר לחלופת מעצר, ולאחר הרשעתו שב למאסר "מן החוץ", לא היה ניתן לראות את מאסרו זה (המאוחר), כקשור בדרך כלשהי למאסר בגין עבירת האלמ"ב, ולא היה מקום להחיל את ההחלטה מהסדר השחרור המנהלי המוגבר על המאסר המאוחר.
- לשיטתו, בשל היותו במעצר בעת הרשעתו בעבירות הרכוש, לא ניתן לקבוע לגביו שהוא "הורשע ... בעבירה המנויה בסעיף קטן (ג) ובעבירה נוספת", לפי הוראת סעיף 68(ג)(ד)(2) לפקודה לעיל. לכן, בחינת הרשעתו בעבירת האלמ"ב במקרה זה, אינה מתיישבת עם הקביעה בעת"א (מרכז) 23219-10-23 שעאבן נ' שרות בתי הסוהר (2024), ולפיה "שהביטוי הורשע בסעיף 68(ג) עוסק בהרשעה, שבגינה הוטל המאסר שקיצורו נבחן, והוא מתבסס על מאפייניה של אותה הרשעה".
10. אף שטענות העותר אינן משוללות טעם, בסופו של דבר, כאמור, אין מנוס מלבחון את עניינו של העותר ואת סדר מאסריו על פי מצב המאסר בפועל במועד בו נבחן השחרור המוקדם, ולא על פי מצב היפותטי, שלא התקיים בפועל. קרי, יש להשקיף על מאסרו כפי שהוא נראה כיום. וכיום, נושא העותר במאסר מכוח פסק הדין שהרשיעו בעבירות הרכוש, שהורה שמאסרו החל ביום 18.12.2023.
- כך, מנקודת המבט העכשווית, בתקופת מאסרו הכוללת נשא העותר גם במאסר בגין עבירות האלמ"ב (שאותן ריצה בחופף למאסרו בעבירות הרכוש). על כן, העותר הוא מי שהורשע בעבירת אלמ"ב ובעבירה נוספת, והוראות סעיף קטן 68(ג), המחריגות עבירת אלמ"ב מהסדר השחרור המנהלי המוגבר, "יחולו ... לגבי כל תקופת מאסרו".
- למקרים דומים ראו: עת"א (מרכז) 39592-04-23 פלוני נ' שרות בתי הסוהר (2023); עת"א (ת"א) ממנ נ' שב"ס (2024).. כן ראו: עת"א (חיפה) 58137-05-23 פלוני נ' שב"ס (19.6.23); עת"א (נצרת) 16265-06-19 זוהר נ' שב"ס (2019), שאושר ללא נימוקים ברע"ב 6050/19 זוהר נ' שב"ס (2020).
11. סוף דבר, לא נפל פגם בקביעת מועד השחרור המנהלי של העותר, והעתירה נדחת. ניתן היום, כ"ז אב תשפ"ה, 21 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.